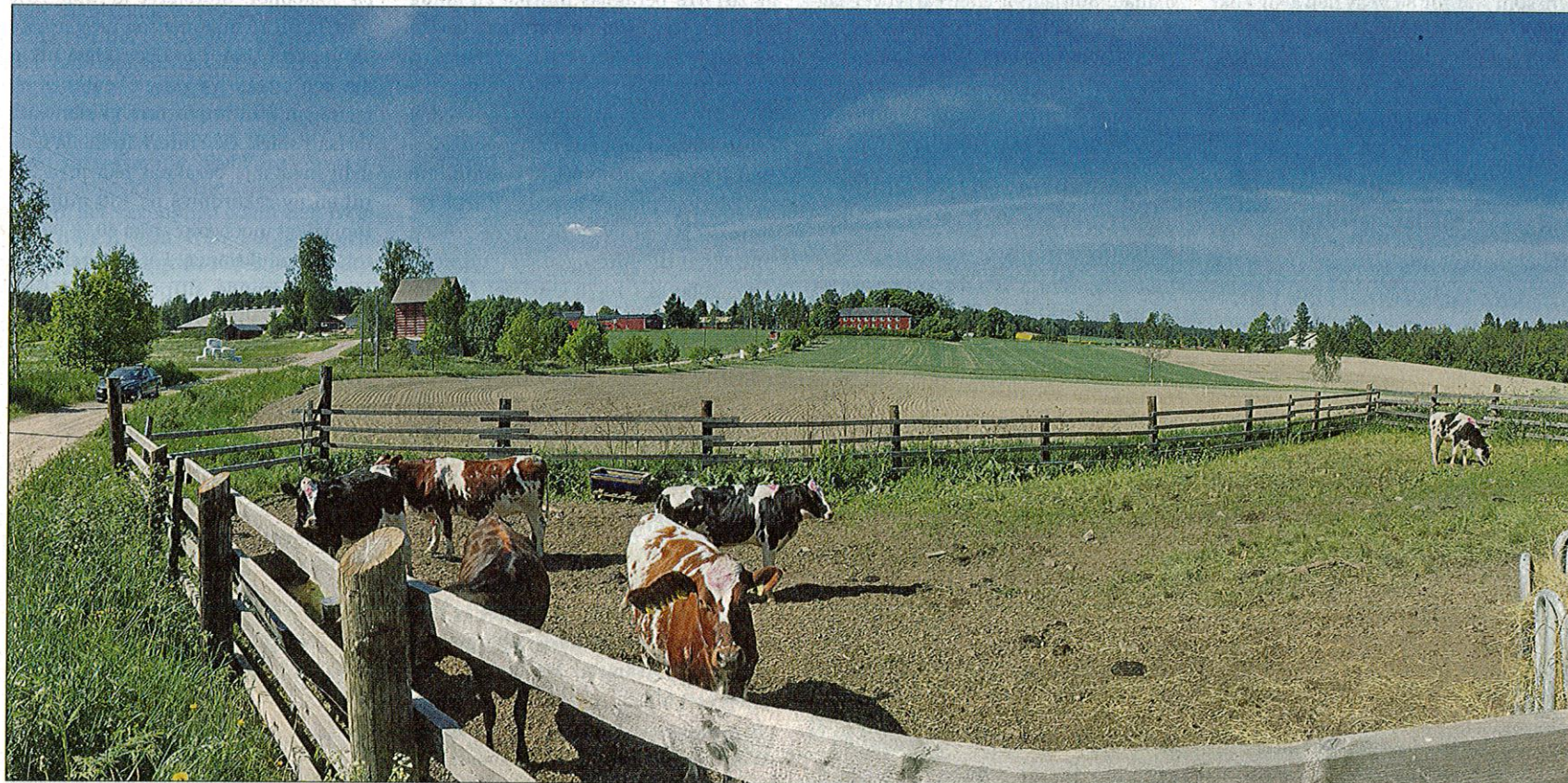

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Lars Fridefors : God tillgång på praktikplatser för agrologstuderande. Landsbygdens folk, 10.3.2017, s. 26–27.

God tillgång på praktikplatser för agrologstuderande

Hela 28 procent av agrologstuderande de två senaste decennierna har gjort internationell specialiseringspraktik. Det blir ofta gårdsinriktad praktik, i branschföretag eller inom rådgivning, tillämpad forskning och utveckling. Foto: Niklas Andersson

NOVIA NATURBRUK

Den här vårvintern ser det mycket ljus ut gällande tillgången på praktikplatser för agrologstuderande. Tyvärr räcker inte det tillgängliga antalet studerande inom lantbruksnäringarna till för att fylla alla till buds stående praktikplatser, utan ett betydligt större antal praktikanter skulle behövas. Praktikanttillgången borde helst öka relativt snabbt så att så många intressanta och givande praktikplatser som möjligt kan fyllas och tas väl tillvara framöver.

Inom agrologutbildningen genomförs dels 75 praktikdagar gårdsförlagda studier och dels 100 praktikdagar specialiseringspraktik. De två första studieåren av agrologutbildningen ger en bred och stabil grund, som är ganska lika för alla agrologer, medan andra halvan av studierna möjliggör en individuell och personlig yrkesprofilering genom en lämplig kombination av valfria och valbara fackämnesstudier, specialiseringspraktik och examensarbetema.

En egen intern genomgång av sammanlagt 335 stycken specialiseringspraktikplatser för agrologstuderande inom lantbruksnäringarna under hela yrkeshögskoletiden åren 1999-2017 visar att de procentuellt sett fördelar sig på olika områden.

Specialiseringspraktik utomlands vanligt

Vanligt förekommande är internationell praktik som svarat för hela 28 procent av agrologstuderandes specialiseringspraktik under de senaste två decennierna. Främst är det fråga om gårdsinriktad praktik och specialiseringspraktik inom olika branschföretag. I någon mån har det förekommit specialiseringspraktik även inom rådgivning, tillämpad forskning och utveckling i utlandet.

Det vanligast förekommande enskilda internationella praktiklandet för agrologstuderande har varit grannlandet Sverige som svarat för cirka 8 procent av hela specialiseringspraktiken och ungefär 28 procent av den internationella praktiken.

Nordamerika har totalt sett svarat för en ännu högre andel på nästan 10 procent av den totala specialiseringspraktiken och lite över 35 procent av den internationella praktiken, men denna praktik har fördelats på vardera USA och Kanada i

nästan exakt samma proportioner, med svag övervikt för praktik i USA framom Kanada.

Internationell praktik i andra europeiska länder har sammanlagt svarat för nästan 12 procent av agrologstuderandes specialiseringspraktik under de aktuella åren och de vanligast förekommande praktikländerna i Europa, förutom Sverige, är Tyskland, Storbritannien, Danmark, Island, Estland, Irland, Frankrike, Schweiz, Portugal och Norge i nämnd ordning.

Oceanien och länder som Australien och Nya Zeeland har totalt sett motsvarat cirka 2 procent av den totala specialiseringspraktiken och för dryga 7 procent av den internationella praktiken med tonvikt på Australien, kanske för att få agrologstuderande vill uppleva "en dubbel vinter".

Mångsidiga praktikmöjligheter

Jordbrukssektorns stödförvaltning, gårdsövervakning och administration har sysselsatt många agrologpraktikanter under de senaste decennierna.

Landsbygdsförvaltningen med landsbygdskanslier, TE/NTM-centraller, jord- och skogsbruksministeriet, Landsbygdsverket, läns- och landskapsstyrelser har sammanlagt svarat för cirka 18 procent av

agrologstuderandes specialiseringspraktik under de aktuella åren.

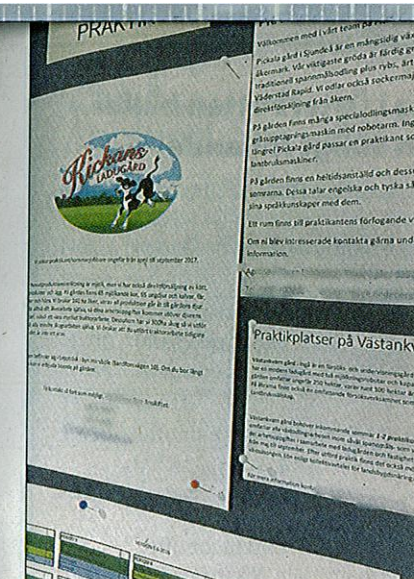
Finländsk gårdsinriktad praktik, inklusive praktik vid skolorbruk och inom entreprenadverksamhet, har svarat för sammanlagt cirka 17 procent medan specialiseringspraktik inom olika livsmedelsföretag, andelslag, mjölk- och köttförädling, förnödenhetshandel och försäljning sammanlagt har motsvarat cirka 12 procent.

Rådgivning och fältförsöksverksamhet har också svarat för en ungefär lika stor andel på ungefär 12 procent. Medan tillämpad forskning- och utveckling, universitetens försöksgårdar, avels- och laboratorieverksamhet, djurkliniker och utvecklingsprojekt inom husdjursområdet sammanlagt motsvarat ungefär 9 procent av specialiseringspraktiken.

Övrig specialiseringspraktik, sammanlagt motsvarande cirka 4 procent, har förekommit inom trädgårdsföretag, bank- och försäkringsverksamhet, inom skogsföretag, skogsvårdsföreningar och skogsrevir. Viss specialiseringspraktik har även varit miljövårds- respektive viltvårdsinriktad.

Aktuella näringslivskontakter

En förklaring till den goda tillgången på praktikplatser för

Många annonser om praktikplatser på agrologernas anslagstavla våren 2017. Foto: Niklas Andersson

agrologstuderande är förmodligen de mångsidiga näringslivskontakterna.

De svenskspråkiga lantbruksällskapen medverkar aktivt i centrala delar av dagens agrologutbildning. Ett tvåårigt ramavtal, om ömsesidigt utbildningssamarbete med lantbruksällskapen, förnyades inför läsåret 2016-2017 och understöds av utvecklingsprojektet Pro Naturbruk.

Även gårdsföretagare och ansvarspersoner inom landsbygdsförvaltningen medverkar aktivt i utbildningen genom olika undervisningsinsatser och studiebesök.

Sommarkursens studieresa, som under många år genomförts med understöd av bland andra Agro Sydvästs r.f. möjliggör viktiga regionala näringslivskontakter runt om i hela Finland, inklusive på Åland.

I samarbete med Boosti-projektet gällande spannmålshandel genomförs inom kort ett öppet informationstillfälle i samarbete med SLC den 14 mars kl.15.15 i Novia Raseborg. En maskinteknikkurs med verkstadsövningar förlagda till Optima/Lannäsland i Jakobstad genomfördes 3-10.3.2017.

Sysselsättningsmöjligheter

Sysselsättningsläget för utexaminerade språkkunniga yrkeshögskoleagrologer bedöms vara gott.

Under hela 2000-talet har uppfattningen inom lantbruksnäringarna varit att de utexaminerade svenskspråkiga agrologer, som själva önskar att jobba inom branschen, också i mycket hög grad gör det.

Denna uppfattning stöds av uppgifter via alumnikontakter, tillgången på lediga arbetsplatser inom branschen, officiell statistik och olika enkäter, även om det i bland kan vara svårt att få en klar helhetsbild av läget för specifikt den relativt sett ganska lilla svenskspråkiga gruppen agrologer i den nationella helheten.

För de yrkeshögskoleagrologer som önskar studera vidare på en högre nivå erbjuds en engelskspråkig högre yrkeshögskoleutbildning, Master of Natural Resources, vid Novia Raseborg.

Det är även möjligt att genomföra fortsatta magisterstudier vid Helsingfors Universitets Agrikulturvetenskapliga fakultet eller att studera vidare i internationella Masterutbildningar, till exempel vid Sveriges Lantbruksuniversitet.

Lars Fridedefors,
praktik- och profileringsansvarig
lektor för lantbruksnäringarna,
Campus Raseborg, Yrkeshögskolan
Novia